

European Convention on Transfrontier Television

Strasbourg, 5.V.1989

Text amended according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171) which entered into force, on 1 March 2002.

Appendix
Protocol
Explanatory Report
Français

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members, for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Considering that the dignity and equal worth of every human being constitute fundamental elements of those principles;

Considering that the freedom of expression and information, as embodied in Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, constitutes one of the essential principles of a democratic society and one of the basic conditions for its progress and for the development of every human being;

Reaffirming their commitment to the principles of the free flow of information and ideas and the independence of broadcasters, which constitute an indispensable basis for their broadcasting policy;

Affirming the importance of broadcasting for the development of culture and the free formation of opinions in conditions safeguarding pluralism and equality of opportunity among all democratic groups and political parties;

Convinced that the continued development of information and communication technology should serve to further the right, regardless of frontiers, to express, to seek, to receive and to impart information and ideas whatever their source;

Being desirous to present an increasing range of choice of programme services for the public, thereby enhancing Europe's heritage and developing its audiovisual creation, and being determined to achieve this cultural objective through efforts to increase the production and circulation of high-quality programmes, thereby responding to the public's expectations in the political, educational and cultural fields;

Recognising the need to consolidate the common broad framework of regulation;

Bearing in mind Resolution No. 2 and the Declaration of the 1st European Ministerial Conference on Mass Media Policy;

Being desirous to develop the principles embodied in the existing Council of Europe Recommendations on principles on television advertising, on equality between women and men in the media, on the use of satellite capacity for television and sound radio, and on the promotion of audiovisual production in Europe,

Have agreed as follows:

CHAPTER I – GENERAL PROVISIONS

Article 1 – Object and purpose

This Convention is concerned with programme services embodied in transmissions. The purpose is to facilitate, among the Parties, the transfrontier transmission and the retransmission of television programme services.

Article 2 – Terms employed ⁽¹⁾

For the purposes of this Convention:

- a "*Transmission*" means the initial emission by terrestrial transmitter, by cable, or by satellite of whatever nature, in encoded or unencoded form, of television programme services for reception by the general public. It does not include communication services operating on individual demand;
- b "*Retransmission*" signifies the fact of receiving and simultaneously transmitting, irrespective of the technical means employed, complete and unchanged television programme services, or important parts of such services, transmitted by broadcasters for reception by the general public;
- c "*Broadcaster*" means the natural or legal person who has editorial responsibility for the composition of television programme services for reception by the general public and transmits them or has them transmitted, complete and unchanged, by a third party;
- d "*Programme service*" means all the items within a single service provided by a given broadcaster within the meaning of the preceding paragraph;
- e "*European audiovisual works*" means creative works, the production or co-production of which is controlled by European natural or legal persons;

f "*Advertising*" means any public announcement in return for payment or similar consideration or for self-promotional purposes, which is intended to promote the sale, purchase or rental of a product or service, to advance a cause or idea, or to bring about some other effect desired by the advertiser or the broadcaster itself;

g "*Tele-shopping*" means direct offers broadcast to the public with a view to the supply of goods or services, including immovable property, rights and obligations in return for payment;

h "*Sponsorship*" means the participation of a natural or legal person, who is not engaged in broadcasting activities or in the production of audiovisual works, in the direct or indirect financing of a programme with a view to promoting the name, trademark, images or activities of that person.

Article 3 – Field of application

This Convention shall apply to any programme service transmitted or retransmitted by entities or by technical means within the jurisdiction of a Party, whether by cable, terrestrial transmitter or satellite, and which can be received, directly or indirectly, in one or more other Parties.

Article 4 – Freedom of reception and retransmission

The Parties shall ensure freedom of expression and information in accordance with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and they shall guarantee freedom of reception and shall not restrict the retransmission on their territories of programme services which comply with the terms of this Convention.

Article 5 – Duties of the transmitting Parties ⁽¹⁾

1 Each transmitting Party shall ensure that all programme services transmitted by broadcasters within its jurisdiction comply with the terms of this Convention.

2 For the purposes of this Convention, a broadcaster within the jurisdiction of a Party is:

- a broadcaster who is deemed to be established in that Party according to paragraph 3;
- a broadcaster to whom paragraph 4 applies.

3 For the purpose of this Convention, a broadcaster shall be deemed to be established in a Party, hereinafter referred to as "transmitting Party" in the following cases:

- a the broadcaster has its head office in that Party and the decisions on programme schedules are taken in that Party;

b if a broadcaster has its head office in one Party but decisions on programme schedules are taken in another Party, it shall be deemed to be established in the Party where a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in each of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it has its head office; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in neither of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it first began broadcasting in accordance with the system of law of that Party, provided that it maintains a stable and effective link with the economy of that Party;

c if a broadcaster has its head office in a Party but decisions on programme schedules are taken in a State which is not Party to this Convention, or vice-versa, it shall be deemed to be established in the Party concerned, provided that a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in that Party;

d if, when applying the criteria of paragraph 3 of Article 2 of Directive 97/36/EC of the European Parliament and of the Council of 19 June 1997 amending Council Directive 89/552/EEC on the co-ordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in member States concerning the pursuit of television broadcasting activities, a broadcaster is deemed to be established in a member State of the European Community, that broadcaster shall also be deemed to be established in that State for the purposes of this Convention.

4 A broadcaster to whom the provisions of paragraph 3 are not applicable is deemed to be within the jurisdiction of a Party, so-called transmitting Party, in the following cases:

a it uses a frequency granted by that Party;

b although it does not use a frequency granted by a Party it does use a satellite capacity appertaining to that Party;

c although it uses neither a frequency granted by a Party nor a satellite capacity appertaining to a Party it does use a satellite up-link situated in that Party.

5 If the transmitting Party cannot be determined according to paragraph 4, the Standing Committee shall consider this issue according to Article 21, paragraph 1a, of this Convention, in order to determine this Party.

6 This Convention shall not apply to television broadcasts intended exclusively for reception in States which are not Party to this Convention, and which are not received directly or indirectly by the public in one or more Parties.

Article 6 – Provision of information

1 The responsibilities of the broadcaster shall be clearly and adequately specified in the authorisation issued by, or contract concluded with, the competent authority of each Party, or by any other legal measure.

2 Information about the broadcaster shall be made available, upon request, by the competent authority of transmitting Party. Such information shall include, as a minimum, the name or denomination, seat and status of the broadcaster, the name of the legal representative, the composition of the capital, the nature, purpose and mode of financing of the programme service the broadcaster is providing or intends providing.

CHAPTER II – PROGRAMMING MATTERS

Article 7 – Responsibilities of the broadcaster

1 All items of programme services, as concerns their presentation and content, shall respect the dignity of the human being and the fundamental rights of others.

In particular, they shall not:

- a be indecent and in particular contain pornography;
- b give undue prominence to violence or be likely to incite to racial hatred.

2 All items of programme services which are likely to impair the physical, mental or moral development of children and adolescents shall not be scheduled when, because of the time of transmission and reception, they are likely to watch them.

3 The broadcaster shall ensure that news fairly presents facts and events and encourages the free formation of opinions.

Article 8 – Right of reply ⁽¹⁾

1 Each transmitting Party shall ensure that every natural or legal person, regardless of nationality or place of residence, shall have the opportunity to exercise a right of reply or to seek other comparable legal or administrative remedies relating to programmes transmitted by a broadcaster within its jurisdiction, within the meaning of Article 5. In particular, it shall ensure that timing and other arrangements for the exercise of the right of reply are such that this right can be effectively exercised. The effective exercise of this right or other comparable legal or administrative remedies shall be ensured both as regards the timing and the modalities.

2 For this purpose, the name of the programme service or of the broadcaster responsible for this programme service shall be identified in the programme service itself, at regular intervals by appropriate means.

Article 9 – Access of the public to information (1)

Each Party shall examine and, where necessary, take legal measures such as introducing the right to short reporting on events of high interest for the public to avoid the right of the public to information being undermined due to the exercise by a broadcaster within its jurisdiction of exclusive rights for the transmission or retransmission, within the meaning of Article 3, of such an event.

Article 9bis – Access of the public to events of major importance (2)

1 Each Party retains the right to take measures to ensure that a broadcaster within its jurisdiction does not broadcast on an exclusive basis events which are regarded by that Party as being of major importance for society in such a way as to deprive a substantial proportion of the public in that Party of the possibility of following such events by live coverage or deferred coverage on free television. If it does so, the Party concerned may have recourse to the drafting of a list of designated events which it considers to be of major importance for society.

2 Parties shall ensure by appropriate means, respecting the legal guarantees granted by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as well as, where appropriate, the national constitution, that a broadcaster within their jurisdiction does not exercise the exclusive rights purchased by that broadcaster following the date of entry into force of the Protocol amending the European Convention on Transfrontier Television in such a way that a substantial proportion of the public in another Party is deprived of the possibility of following events which are designated by that other Party, via whole or partial live coverage or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage on free television as determined by that other Party under paragraph 1, respecting the following requirements:

- a the Party implementing the legal measures referred to in paragraph 1 shall draw up a list of national or non-national events which are considered by that Party as being of major importance for society;
- b the Party shall do so in a clear and transparent manner in due and effective time;
- c the Party shall determine whether these events shall be available via whole or partial live coverage, or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage;
- d the measures taken by the Party drawing up the list shall be proportionate and as detailed as necessary to enable other Parties to take measures referred to in this paragraph;

e the Party drawing up the list shall notify the list and the corresponding legal measures to the Standing Committee, the time limit for which shall be fixed by the Standing Committee;

f the measures taken by the Party drawing up the list shall be within the limitations of the guidelines of the Standing Committee referred to in paragraph 3 and the Standing Committee must have given a positive opinion on the measures.

Measures based on this paragraph shall apply only to those events published by the Standing Committee in the annual list referred to in paragraph 3 and to those exclusive rights purchased after the entry into force of the amending Protocol.

3 Once a year the Standing Committee shall:

a publish a consolidated list of the enlisted events and corresponding legal measures notified by Parties in accordance with paragraph 2e;

b draw up guidelines to be adopted by a majority of three quarters of the members in addition to the requirements listed up in paragraph 2a to e in order to avoid differences between the implementation of this article and that of corresponding European Community provisions.

Article 10 – Cultural objectives ⁽¹⁾

1 Each transmitting Party shall ensure, where practicable and by appropriate means, that a broadcaster within its jurisdiction reserves for European works a majority proportion of its transmission time, excluding the time appointed to news, sports events, games, advertising, teletext services and tele-shopping. This proportion, having regard to the broadcaster's informational, educational, cultural and entertainment responsibilities to its viewing public, should be achieved progressively, on the basis of suitable criteria.

2 In case of disagreement between a receiving Party and a transmitting Party on the application of the preceding paragraph, recourse may be had, at the request of one of the Parties, to the Standing Committee with a view to its formulating an advisory opinion on the subject. Such a disagreement shall not be submitted to the arbitration procedure provided for in Article 26.

3 The Parties undertake to look together for the most appropriate instruments and procedures to support, without discrimination between broadcasters, the activity and development of European production, particularly in countries with a low audiovisual production capacity or restricted language area.

4 The Parties shall ensure that a broadcaster within their jurisdiction does not broadcast cinematographic works outside periods agreed with the rights holders.

Article 10bis – Media pluralism ⁽²⁾

The Parties, in the spirit of co-operation and mutual assistance which underlies this Convention, shall endeavour to avoid that programme services transmitted or retransmitted by a broadcaster or any other legal or natural persons within their jurisdiction, within the meaning of Article 3, endanger media pluralism.

CHAPTER III – ADVERTISING AND TELE-SHOPPING ⁽³⁾

Article 11 – General standards ⁽¹⁾

- 1 Advertising and tele-shopping shall be fair and honest.
- 2 Advertising and tele-shopping shall not be misleading and shall not prejudice the interests of consumers.
- 3 Advertising and tele-shopping addressed to or using children shall avoid anything likely to harm their interests and shall have regard to their special susceptibilities.
- 4 Tele-shopping shall not exhort minors to contract for the sale or rental of goods and services.
- 5 The advertiser shall not exercise any editorial influence over the content of programmes.

Article 12 – Duration ⁽¹⁾

- 1 The proportion of tele-shopping spots, advertising spots and other forms of advertising, with the exception of tele-shopping windows within the meaning of paragraph 3, shall not exceed 20% of the daily transmission time. The transmission time for advertising spots shall not exceed 15% of the daily transmission time.
- 2 The proportion of advertising spots and tele-shopping spots within a given clock hour shall not exceed 20%.
- 3 Windows devoted to tele-shopping programmes broadcast within programme services which are not exclusively devoted to tele-shopping shall be of a minimum uninterrupted duration of 15 minutes. The maximum number of windows per day shall be eight. Their overall duration shall not exceed three hours per day. They must be clearly identified by optical and acoustic means.
- 4 For the purposes of this article, advertising shall not include:
 - announcements made by the broadcaster in connection with its own programmes and ancillary products directly derived from those programmes;

- announcements in the public interest and charity appeals broadcast free of charge.

Article 13 – Form and presentation ⁽¹⁾

- 1 Advertising and tele-shopping shall be clearly distinguishable as such and recognisably separate from the other items of the programme service by optical and/or acoustic means. In principle, advertising and tele-shopping spots shall be transmitted in blocks.
- 2 Advertising and tele-shopping shall not use subliminal techniques.
- 3 Surreptitious advertising and tele-shopping shall not be allowed, in particular the presentation of products or services in programmes when it serves advertising purposes.
- 4 Advertising and tele-shopping shall not feature, visually or orally, persons regularly presenting news and current affairs programmes.

Article 14 – Insertion of advertising and tele-shopping ⁽¹⁾

- 1 Advertising and tele-shopping shall be inserted between programmes. Provided the conditions contained in paragraphs 2 to 5 of this article are fulfilled, advertising and tele-shopping spots may also be inserted during programmes in such a way that the integrity and value of the programme and the rights of the rights holders are not prejudiced.
- 2 In programmes consisting of autonomous parts, or in sports programmes and similarly structured events and performances comprising intervals, advertising and tele-shopping spots shall only be inserted between the parts or in the intervals.
- 3 The transmission of audiovisual works such as feature films and films made for television (excluding series, serials, light entertainment programmes and documentaries), provided their scheduled duration is more than forty-five minutes, may be interrupted once for each complete period of forty-five minutes. A further interruption is allowed if their scheduled duration is at least twenty minutes longer than two or more complete periods of forty-five minutes.
- 4 Where programmes, other than those covered by paragraph 2, are interrupted by advertising or tele-shopping spots, a period of at least twenty minutes should elapse between each successive advertising or tele-shopping break within the programme.
- 5 Advertising and tele-shopping shall not be inserted in any broadcast of a religious service. News and current affairs programmes, documentaries, religious programmes, and children's programmes, when their scheduled duration is less than thirty minutes, shall not be interrupted by advertising or tele-shopping. If their scheduled duration is thirty minutes or longer, the provisions of the previous paragraphs shall apply.

Article 15 – Advertising and tele-shopping of particular products ⁽³⁾, ⁽¹⁾

- 1 Advertising and tele-shopping for tobacco products shall not be allowed.
- 2 Advertising and tele-shopping for alcoholic beverages of all varieties shall comply with the following rules:
 - a they shall not be addressed particularly to minors and no one associated with the consumption of alcoholic beverage in advertising or tele-shopping should seem to be a minor;
 - b they shall not link the consumption of alcohol to physical performance or driving;
 - c they shall not claim that alcohol has therapeutic qualities or that it is a stimulant, a sedative or a means of resolving personal problems;
 - d they shall not encourage immoderate consumption of alcohol or present abstinence or moderation in a negative light;
 - e they shall not place undue emphasis on the alcoholic content of beverages.
- 3 Advertising for medicines and medical treatment which are only available on medical prescription in the transmitting Party shall not be allowed.
- 4 Advertising for all other medicines and medical treatment shall be clearly distinguishable as such, honest, truthful and subject to verification and shall comply with the requirement of protection of the individual from harm.
- 5 Tele-shopping for medicines and medical treatment shall not be allowed.

Article 16 – Advertising and tele-shopping directed specifically at a single Party ⁽¹⁾

- 1 In order to avoid distortions in competition and endangering the television system of a Party, advertising and tele-shopping which are specifically and with some frequency directed to audiences in a single Party other than the transmitting Party shall not circumvent the television advertising and tele-shopping rules in that particular Party.
- 2 The provisions of the preceding paragraph shall not apply where:
 - a the rules concerned establish a discrimination between advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster within the jurisdiction of that Party and advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster or any other legal or natural person within the jurisdiction of another Party, or

b the Parties concerned have concluded bilateral or multilateral agreements in this area.

CHAPTER IV – SPONSORSHIP

Article 17 – General standards

1 When a programme or series of programmes is sponsored in whole or in part, it shall clearly be identified as such by appropriate credits at the beginning and/or end of the programme.

2 The content and scheduling of sponsored programmes may in no circumstances be influenced by the sponsor in such a way as to affect the responsibility and editorial independence of the broadcaster in respect of programmes.

3 Sponsored programmes shall not encourage the sale, purchase or rental of the products or services of the sponsor or a third party, in particular by making special promotional references to those products or services in such programmes.

Article 18 – Prohibited sponsorship ⁽¹⁾

1 Programmes may not be sponsored by natural or legal persons whose principal activity is the manufacture or sale of products, or the provision of services, the advertising and tele-shopping of which are prohibited by virtue of Article 15.

2 Companies whose activity includes, *inter alia*, the manufacture or sale of medicines and medical treatments may sponsor programmes by promoting the name, trademark, image or activities of the company, to the exclusion of any reference to medicines or specific medical treatment available only on medical prescription in the transmitting Party.

3 Sponsorship of news and current affairs programmes shall not be allowed.

CHAPTER IVbis – PROGRAMME SERVICES DEVOTED EXCLUSIVELY TO SELF-PROMOTION OR TELE-SHOPPING ⁽⁴⁾

Article 18bis – Programme services devoted exclusively to self-promotion

1 The provisions of this Convention shall apply *mutatis mutandis* to programme services devoted exclusively to self-promotion.

2 Other forms of advertising shall be allowed on such services within the limits established by Article 12, paragraphs 1 and 2.

Article 18ter: Programme services devoted exclusively to tele-shopping

1 The provisions of this Convention shall apply *mutatis mutandis* to programme services devoted exclusively to tele-shopping.

2 Advertising shall be allowed on such services within the limits established in Article 12, paragraph 1. Article 12, paragraph 2, shall not apply.

CHAPTER V – MUTUAL ASSISTANCE

Article 19 – Co-operation between the Parties

1 The Parties undertake to render each other mutual assistance in order to implement this Convention.

2 For that purpose:

a each Contracting State shall designate one or more authorities, the name and address of each of which it shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe at the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

b each Contracting State which has designated more than one authority shall specify in its communication under sub-paragraph *a*. the competence of each authority.

3 An authority designated by a Party shall:

a furnish the information foreseen under Article 6, paragraph 2, of this Convention;

b furnish information at the request of an authority designated by another Party on the domestic law and practices in the fields covered by this Convention;

c co-operate with the authorities designated by the other Parties whenever useful, and notably where this would enhance the effectiveness of measures taken in implementation of this Convention;

d consider any difficulty arising from the application of this Convention which is brought to its attention by an authority designated by another Party.

CHAPTER VI – STANDING COMMITTEE

Article 20 – Standing Committee ⁽¹⁾

1 For the purposes of this Convention, a Standing Committee shall be set up.

2 Each Party may be represented on the Standing Committee by one or more delegates. Each delegation shall have one vote. Within the areas of its competence, the European Community shall exercise its right to vote with a

number of votes equal to the number of its member States which are Parties to this Convention; the European Community shall not exercise its right to vote in cases where the member States concerned exercise theirs, and conversely.

3 Any State referred to in Article 29, paragraph 1, which is not a Party to this Convention may be represented on the Standing Committee by an observer.

4 The Standing Committee may seek the advice of experts in order to discharge its functions. It may, on its own initiative or at the request of the body concerned, invite any international or national, governmental or non-governmental body technically qualified in the fields covered by this Convention to be represented by an observer at one or part of one of its meetings.

5 The Standing Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within six months of the date of entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever one-third of the Parties or the Committee of Ministers of the Council of Europe so requests, or on the initiative of the Secretary General of the Council of Europe in accordance with the provisions of Article 23, paragraph 2, or at the request of one or more Parties in accordance with the provisions of Articles 21, sub-paragraph c, and 25, paragraph 2.

6 A majority of the Parties shall constitute a quorum for holding a meeting of the Standing Committee.

7 Subject to the provisions of Article 9*bis*, paragraph 3b, and Article 23, paragraph 3, the decisions of the Standing Committee shall be taken by a majority of three-quarters of the members present.

8 Subject to the provisions of this Convention, the Standing Committee shall draw up its own Rules of Procedure.

Article 21 – Functions of the Standing Committee ⁽¹⁾

1 The Standing Committee shall be responsible for following the application of this Convention. It may:

- a make recommendations to the Parties concerning the application of the Convention;
- b suggest any necessary modifications of the Convention and examine those proposed in accordance with the provisions of Article 23;
- c examine, at the request of one or more Parties, questions concerning the interpretation of the Convention;

d use its best endeavours to secure a friendly settlement of any difficulty referred to it in accordance with the provisions of Article 25;

e make recommendations to the Committee of Ministers concerning States other than those referred to in Article 29, paragraph 1, to be invited to accede to this Convention.

f give opinions on abuse of rights under Article 24*bis*, paragraph 2c.

2 In addition, the Standing Committee shall:

a draw up the guidelines referred to in Article 9*bis*, paragraph 3b, in order to avoid differences between the implementation of the rules of this Convention concerning access of the public to events of major importance for society and that of corresponding European Community provisions;

b give an opinion on the measures taken by Parties which have drawn up a list of national or non-national events which are considered by those Parties as being of major importance for society in accordance with Article 9*bis*, paragraph 2;

c publish once a year a consolidated list of the enlisted events and corresponding measures notified by Parties in accordance with Article 9*bis*, paragraph 2e.

Article 22 – Reports of the Standing Committee

After each meeting, the Standing Committee shall forward to the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on its discussions and any decisions taken.

CHAPTER VII – AMENDMENTS

Article 23 – Amendments ⁽¹⁾

1 Any Party may propose amendments to this Convention.

2 Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, to the European Community and to any non-member State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 30. The Secretary General of the Council of Europe shall convene a meeting of the Standing Committee at the earliest two months following the communication of the proposal.

3 The Standing Committee shall examine any amendment proposed and shall submit the text adopted by a majority of three-quarters of the members

of the Standing Committee to the Committee of Ministers for approval. After its approval, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.

4 Any amendment shall enter into force on the thirtieth day after all the Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

5 However, the Committee of Ministers may, after consulting the Standing Committee, decide that a particular amendment shall enter into force following the expiry of a period of two years after the date on which it has been opened to acceptance, unless a Party has notified the Secretary General of the Council of Europe of an objection to its entry into force. Should such an objection be notified, the amendment shall enter into force on the first day of the month following the date on which the Party to the Convention which has notified the objection has deposited its instrument of acceptance with the Secretary General of the Council of Europe.

6 If an amendment has been approved by the Committee of Ministers, but has not yet entered into force in accordance with paragraphs 4 or 5, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.

CHAPTER VIII – ALLEGED VIOLATIONS OF THIS CONVENTION

Article 24 – Alleged violations of this Convention

1 When a Party finds a violation of this Convention, it shall communicate to the transmitting Party the alleged violation and the two Parties shall endeavour to overcome the difficulty on the basis of the provisions of Articles 19, 25 and 26.

2 If the alleged violation is of a manifest, serious and grave nature which raises important public issues and concerns Articles 7, paragraphs 1 or 2, 12, 13, paragraph 1, first sentence, 14 or 15, paragraphs 1 or 3, and if it persists within two weeks following the communication, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service.

3 In all other cases of alleged violation, with the exception of those provided for in paragraph 4, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service eight months following the communication, if the alleged violation persists.

4 The provisional suspension of retransmission shall not be allowed in the case of alleged violations of Articles 7, paragraph 3, 8, 9 or 10.

Article 24bis – Alleged abuses of rights conferred by this Convention ⁽²⁾

1 When the programme service of a broadcaster is wholly or principally directed at the territory of a Party other than that which has jurisdiction over the broadcaster (the "receiving Party"), and the broadcaster has established itself with a view to evading the laws in the areas covered by the Convention

which would have applied to it had it fallen within the jurisdiction of that other Party, this shall constitute an abuse of rights.

2 Where such an abuse is alleged by a Party, the following procedure shall apply:

- a the Parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement;
- b if they fail to do so within three months, the receiving Party shall refer the matter to the Standing Committee;
- c having heard the views of the Parties concerned, the Standing Committee shall, within six months of the date on which the matter was referred to it, give an opinion on whether an abuse of rights has been committed and shall inform the Parties concerned accordingly.

3 If the Standing Committee has concluded that an abuse of rights has occurred, the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within shall take appropriate measures to remedy the abuse of rights and shall inform the Standing Committee of those measures.

4 If the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within has failed to take the measures specified in paragraph 3 within six months, the arbitration procedure set out in Article 26, paragraph 2, and the appendix of the Convention shall be pursued by the Parties concerned.

5 A receiving Party shall not take any measures against the programme service concerned until the arbitration procedure has been completed.

6 Any measures proposed or taken under this article shall comply with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

CHAPTER IX – SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 25 – Conciliation

1 In case of difficulty arising from the application of this Convention, the parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement.

2 Unless one of the parties concerned objects, the Standing Committee may examine the question, by placing itself at the disposal of the parties concerned in order to reach a satisfactory solution as rapidly as possible and, where appropriate, to formulate an advisory opinion on the subject.

3 Each party concerned undertakes to accord the Standing Committee without delay all information and facilities necessary for the discharge of its functions under the preceding paragraph.

Article 26 – Arbitration

1 If the parties concerned cannot settle the dispute in accordance with the provisions of Article 25, they may, by common agreement, submit it to arbitration, the procedure of which is provided for in the appendix to this Convention. In the absence of such an agreement within six months following the first request to open the procedure of conciliation, the dispute may be submitted to arbitration at the request of one of the parties.

2 Any Party may, at any time, declare that it recognises as compulsory, *ipso facto* and without special agreement in respect of any other Party accepting the same obligation, the application of the arbitration procedure provided for in the appendix to this Convention.

CHAPTER X – OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS AND THE INTERNAL LAW OF THE PARTIES

Article 27 – Other international agreements or arrangements ⁽¹⁾

1 In their mutual relations, Parties which are members of the European Community shall apply Community rules and shall not therefore apply the rules arising from this Convention except in so far as there is no Community rule governing the particular subject concerned.

2 Nothing in this Convention shall prevent the Parties from concluding international agreements completing or developing its provisions or extending their field of application.

3 In the case of bilateral agreements, this Convention shall not alter the rights and obligations of Parties which arise from such agreements and which do not affect the enjoyment of other Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

Article 28 – Relations between the Convention and the internal law of the Parties ⁽¹⁾

Nothing in this Convention shall prevent the Parties from applying stricter or more detailed rules than those provided for in this Convention to programme services transmitted by a broadcaster deemed to be within their jurisdiction, within the meaning of Article 5.

CHAPTER XI – FINAL PROVISIONS

Article 29 – Signature and entry into force ⁽¹⁾

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention, and by the European Community. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which seven States, of which at least five member States of the Council of Europe,

have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3 A State may, at the time of signature or at any later date prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, declare that it shall apply the Convention provisionally.

4 In respect of any State referred to in paragraph 1, or the European Community, which subsequently express their consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 30 – Accession by non-member States

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States may invite any other State to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2 In respect of any acceding State, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 31 – Territorial application

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 32 – Reservations ⁽¹⁾

1 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession any State may declare that it reserves the

right of restrict the retransmission on its territory, solely to the extent that it does not comply with its domestic legislation, of programme services containing advertising for alcoholic beverages according to the rules provided for in Article 15, paragraph 2, of this Convention.

No other reservation may be made.

2 A reservation made in accordance with the preceding paragraph may not be the subject of an objection

3 Any Contracting State which has made a reservation under paragraph 1 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

4 A Party which has made a reservation under paragraph 1 may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 33 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 34 – Notifications ⁽¹⁾

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention, the European Community and any State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 29, 30 and 31;
- d any report established in accordance with the provisions of Article 22;
- e any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the 5th day of May 1989, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, to the European Community and to any State invited to accede to this Convention.

(1)

APPENDIX

Arbitration

1 A request for arbitration shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe. It shall include the name of the other party to the dispute and the subject matter of the dispute. The Secretary General shall communicate the information so received to all the Parties to the Convention.

2 In the event of a dispute between two Parties one of which is a member State of the European Community, the latter itself being a Party, the request for arbitration shall be addressed both to the member State and to the Community, which jointly shall notify the Secretary General, within one month of receipt of the request, whether the member State or the Community, or the member State and the Community jointly, shall be party to the dispute. In the absence of such notification within the said time-limit, the member State and the Community shall be considered as being one and the same party to the dispute for the purposes of the application of the provisions governing the constitution and procedure of the arbitration tribunal. The same shall apply when the member State and the Community jointly present themselves as party to the dispute. In cases envisaged by this paragraph, the time-limit of one month foreseen in the first sentence of paragraph 4 hereafter shall be extended to two months.

3 The arbitration tribunal shall consist of three members: each of the parties to the dispute shall appoint one arbitrator; the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator who shall be the chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of either of the parties to the dispute, nor have his usual place of residence in the territory of either of those parties, nor be employed by either of them, nor have dealt with the case in another capacity.

4 If one of the parties has not appointed an arbitrator within one month following the communication of the request by the Secretary General of the Council of Europe, he shall be appointed at the request of the other party by the President of the European Court of Human Rights within a further one-month period. If the President of the Court is unable to act or is a national of one of the parties to the dispute, the appointment shall be made by the Vice-President of the Court or by the most senior judge to the Court who is

available and is not a national of one of the parties to the dispute. The same procedure shall be observed if, within a period of one month following the appointment of the second arbitrator, the Chairman of the arbitration tribunal is not designated.

5 The provisions of paragraphs 3 and 4 shall apply, as the case may be, in order to fill any vacancy.

6 Two or more parties which determine by agreement that they are in the same interest shall appoint an arbitrator jointly.

7 The parties to the dispute and the Standing Committee shall provide the arbitration tribunal with all facilities necessary for the effective conduct of the proceedings.

8 The arbitration tribunal shall draw up its own Rules of Procedure. Its decisions shall be taken by majority vote of its members. Its award shall be final and binding.

9 The award of the arbitration tribunal shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to all the Parties to this Convention.

10 Each party to the dispute shall bear the expenses of the arbitrator appointed by it; these parties shall share equally the expenses of the other arbitrator, as well as other costs entailed by the arbitration.

Notes :

- (1) Text amended according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).
- (2) Article added according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).
- (3) Heading amended according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).
- (4) Chapter added according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О ПРЕКОГРАНИЧНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ

Стразбур, 5.5.1989.

Текст измењен у складу са одредбама Протокола (ЕТС бр. 171) који је ступио на снагу 1. марта 2002.

Преамбула

Државе чланице Савета Европе и друге државе уговорнице Европске конвенције о култури, овде потписнице,

Сматрајући да је циљ Савета Европе постизање већег јединства међу чланицама, ради очувања и остварења идеала и начела који су њихово заједничко наслеђе;

Сматрајући да достојанство и једнака вредност сваког људског бића чине основне елементе тих начела;

Сматрајући да слобода изражавања и информисања, како је зајемчена одредбом члана 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, чини једно од суштинских начела демократског друштва и један од основних услова за његов напредак и за развој сваког људског бића;

Потврђујући поново своју приврженост начелима слободног протока информација и идеја, и независности радиодифузних организација, која представљају неопходну основу њихове радиодифузне политике;

Потврђујући значај радиодифузије за развој културе и слободно обликовање мишљења у условима који омогућавају очување плурализма и једнаких могућности за све демократске групације и политичке странке;

Убеђене да непрекидан развој информационе и комуникацијске технологије треба да служи унапређењу права, без обзира на границе, на изражавање, тражење, примање и пренос информација и идеја, из било ког извора;

Желећи да широј јавности понуде што већи избор програмских услуга, обогаћујући тиме европско културно наслеђе и развијајући њено аудиовизуелно стваралаштво, и решене да остваре овај културни циљ кроз напоре за повећање производње и протока висококвалитетних програма, тиме одговарајући на очекивања јавности у области политике, културе и образовања;

Препознајући потребу за утврђивањем заједничког ширег правног оквира;

Имајући на уму Резолуцију број 2 и Декларацију Прве европске министарске конференције о политици масовних медија;

Желећи да развију начела утемељена у постојећим Препорукама Савета Европе о принципима телевизијског оглашавања, о једнакости између жена и мушкараца у медијима, о коришћењу сателитских капацитета за телевизију и радио, и о унапређењу аудиовизуелне продукције у Европи,

Споразумеле су се како следи:

ГЛАВА I – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. – Циљ и сврха

Ова Конвенција се односи на програмске услуге из домена преноса. Њена сврха је да олакша прекогранично емитовање и реемитовање услуга телевизијског програма између држава уговорница.

Члан 2. – Термини у употреби (1)

За потребе ове Конвенције:

а) "емитовање" означава почетно емитовање услуга телевизијског програма намењеног широј јавности преко земаљског одашиљача, кабла или сателита било које врсте, у кодираном или некодираним облику. Оно не обухвата комуникацијске услуге које се врше по индивидуалном захтеву;

б) "реемитовање" означава чин преузимања и истовременог емитовања, без обзира на коришћена техничка средства, комплетних и неизмењених услуга телевизијског програма, или важних делова тих услуга, које емитује радиодифузна организација и које су намењене широј јавности;

ц) "радиодифузна организација" означава физичко или правно лице које је одговорно за састављање и уређивање услуга телевизијског програма за пријем од стране шире јавности и емитује их, или их уступа трећем лицу ради емитовања у комплетном и неизмењеном облику;

д) "програмска услуга" означава збир свих прилога унутар појединачне услуге коју пружа одређена радиодифузна организација у смислу претходног става;

е) "европска аудиовизуелна остварења" означавају стваралачке радове, чија је продукција и копродукција под контролом европских физичких и правних лица;

ф) "оглашавање" означава свако јавно саопштење намењено унапређењу продаје, куповине или издавања производа или услуге, промовисању ствари или идеје, или постизању неког другог учинка који жели оглашавач или сама радиодифузна организација, у замену за новчану надокнаду или неку сличну противуслугу, или у циљу сопственог промовисања;

г) "теле-шоп" означава директне понуде које се емитују публици у погледу набавке роба или услуга, укључујући непокретну имовину, права и обавезе, у замену за новчану надокнаду;

х) "спонзорство" означава учешће физичког или правног лица, које није укључено у активности емитовања или у продукцију аудиовизуелних остварења, у директном или индиректном финансирању програма у циљу промовисања имена, заштитног знака, имица или активности тога лица.

Члан 3. – Подручје примене

Ова Конвенција ће се примењивати на сваку програмску услугу коју емитују или реемитују ентитети или техничка средства под јурисдикцијом државе уговорнице, било путем кабла, земаљског одашиљача или сателита, а која се директно или индиректно може примити у једној или више других држава уговорница.

Члан 4. – Слобода пријема и реемитовања

Државе уговорнице ће осигурати слободу изражавања и информисања у складу са чланом 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, и гарантоваће слободу пријема, и неће на својим територијама ограничавати реемитовање програмских услуга које су у складу са одредбама ове Конвенције.

Члан 5. – Дужности држава уговорница са чијих се територија врши емитовање (1)

1. Свака држава уговорница са чије се територије врши емитовање ће обезбедити да све програмске услуге које емитују радиодифузне организације под њеном јурисдикцијом, буду у складу са одредбама ове Конвенције.

2. За потребе ове Конвенције, радиодифузна организација под јурисдикцијом државе уговорнице је:

- радиодифузна организација за коју се сматра да је основана у тој држави уговорници према ставу 3;
- радиодифузна организација на коју се односи став 4.

3. За потребе ове Конвенције, сматраће се да је радиодифузна организација основана у држави уговорници, у даљем тексту "држави уговорници са чије се територије врши емитовање", у следећим случајевима:

а) радиодифузна организација има седиште у тој држави уговорници, и одлуке о програмским плановима се доносе у тој држави уговорници;

б) уколико радиодифузна организација има седиште у једној држави уговорници, али се одлуке о програмским плановима доносе у другој држави уговорници, сматраће се да је основана у оној држави уговорници у којој ради значајан део радне снаге на пословима везаним за радиодифузно емитовање; уколико значајан део радне снаге укључен у послове радиодифузног емитовања ради у свакој од ових држава уговорница, сматраће се да је радиодифузна организација основана у оној држави уговорници у којој јој се налази седиште; уколико значајан део радне снаге која се бави активностима везаним за радиодифузно емитовање, не ради ни у једној од ових држава уговорница, сматраће се да је радиодифузна организација основана у оној држави уговорници у којој је први пут почела да врши емитовање у складу са правним системом те државе уговорнице, под условом да одржава стабилну и ефикасну везу са привредом те земље;

ц) уколико радиодифузна организација има седиште у држави уговорници, али се одлуке о програмским плановима доносе у држави која није држава уговорница ове Конвенције, или обрнуто, сматраће се да је основана у држави уговорници, под условом да значајан део радне снаге укључен у послове радиодифузног емитовања ради у тој држави уговорници;

д) уколико се, када се примене критеријуми из става 3. члана 2. Директиве 97/36/ЕЦ Европског парламента и Савета од 19. јуна 1997. о изменама и допунама Директиве Савета 89/552/ЕЕЦ у погледу усклађивања одређених законом утврђених одредби, уређивања или административне активности у државама чланицама у погледу остваривања делатности везаних за радиодифузно емитовање, сматра да је радиодифузна организација основана у држави чланици Европске заједнице, сматраће се да је та радиодифузна организација основана у тој држави и за потребе ове Конвенције.

4. Сматра се да је радиодифузна организација на коју се не могу применити одредбе из става 3. под јурисдикцијом државе уговорнице, такозване државе уговорнице са чије се територије врши емитовање, у следећим случајевима:

а) користи фреквенцију додељену од стране те државе уговорнице;

б) иако не користи фреквенцију коју јој је доделила држава уговорница, користи сателитске капацитете који припадају тој држави уговорници;

ц) иако не користи ни фреквенцију коју је доделила држава уговорница, нити сателитске капацитете који припадају држави уговорници, користи сателитски линк (узлазну везу) који је смештен у тој држави уговорници.

5. Уколико се држава уговорница са чије се територије врши емитовање не може одредити на основу става 4, Стални комитет ће размотрити ово питање на основу члана 21. става 1.а), ове Конвенције, у циљу одређивања ове државе уговорнице.

6. Ова Конвенција се неће односити на радиодифузна емитавања која су искључиво намењена за пријем у државама које нису државе уговорнице ове Конвенције, и које немају директан или индиректан пријем од стране публике у једној или више држава уговорница ове Конвенције.

Члан 6. – Пружање информација

1. Одговорности радиодифузне организације ће бити јасно и на одговарајући начин наведене у овлашћењу издатом од, или у уговору закљученом са, надлежним органом власти сваке државе уговорнице, или на било који други законом утврђени начин.

2. Надлежни орган власти државе уговорнице са чије се територије програм емитује ће, на захтев, учинити доступним информације о радиодифузној организацији. Те информације ће као минимум обухватати име односно назив, седиште и правни статус радиодифузне организације, име њеног правног заступника, састав капитала, природу, сврху и начин финансирања програмске услуге коју радиодифузна организација обезбеђује или намерава да обезбеди.

ГЛАВА II – ПИТАЊА КОЈА СЕ ОДНОСЕ НА ПРОГРАМ

Члан 7. – Одговорности радиодифузне организације

1. Сви програмски прилози, у погледу њиховог приказивања и садржаја, поштоваће достојанство људског бића и основна права других.

Посебно, они не смеју:

а) бити непристојни, а нарочито не смеју садржавати порнографију;

б) неприкладно истицати насиље или подстицати расну нетрпељивост.

2. Сви програмски прилози који би могли негативно да утичу на физички, ментални или морални развој деце и младих, неће бити на програму у оно време када би, због времена преноса и пријема, постојала вероватноћа да их деца гледају.

3. Радиодифузна организација ће обезбедити да вести објективно представљају чињенице и догађаје и да подстичу слободно формирање мишљења.

Члан 8. – Право на одговор (1)

1. Свака држава уговорница са чије се територије емитује програм ће обезбедити да свако физичко или правно лице, без обзира на националност или место боравка, има могућност да оствари право на одговор или да потражи други одговарајући правни или административни лек у односу на програме које емитује радиодифузна

организација под њеном јурисдикцијом у оквиру значења члана 5. Она ће, посебно, обезбедити да временски оквир и остале појединости везане за остваривање права на одговор буду такви, да се ово право може ефикасно остварити. Ефикасно остваривање овога права, или других сличних правних и административних лекова, биће обезбеђено, како у погледу временског оквира, тако и у погледу модалитета.

2. У ту сврху, назив програмске услуге или радиодифузне организације одговорне за ову програмску услугу ће бити објављиван у самој програмској услузи, у редовним интервалима и на одговарајући начин.

Члан 9. – Приступ јавности информацијама (1)

Свака држава уговорница ће испитати, и где је потребно, предузети законске мере као што су увођење права на кратко извештавање о догађајима од великог интереса за јавност, да би се избегло осујећење права јавности на информације услед остваривања ексклузивних права на емитовање и реемитовање, у смислу члана 3. таквог догађаја од стране радиодифузне организације под њеном јурисдикцијом.

Члан 9. бис – Приступ јавности догађајима од изузетне важности (2)

1. Свака држава уговорница задржава право да предузме мере како би обезбедила да радиодифузна организација у оквиру њене јурисдикције не емитује на ексклузивној бази догађаје за које та држава уговорница сматра да су од изузетне важности за друштво, на такав начин да лишава знатан део јавности у тој држави уговорници могућности да прати такве догађаје било у директном или накнадном преносу на бесплатној телевизији. Уколико до тога долази, та држава уговорница може да прибегне састављању листе одређених догађаја за које сматра да су од изузетне важности за друштво.

2. Државе уговорнице ће одговарајућим средствима обезбедити, уз поштовање законских гаранција које даје Конвенција за заштиту људских права и основних слобода, као и, тамо где је потребно, државни устав, да радиодифузна организација под њиховом јурисдикцијом не остварује ексклузивна права, која је стекла по ступању на снагу Протокола о изменама и допунама Европске конвенције о прекограничној телевизији, на такав начин да знатан део јавности у другој држави уговорници буде лишен могућности да прати догађаје које је та друга држава уговорница одредила, путем потпуног или делимичног директног преноса или, тамо где је потребно или погодно из објективних разлога који су од јавног интереса, потпуног или делимичног накнадног преноса на бесплатној телевизији како је та друга држава уговорница утврдила у ставу 1, поштујући следеће услове:

а) држава уговорница која примењује законске мере поменуте у ставу 1. саставиће листу националних или ненационалних догађаја за које та држава уговорница сматра да су од изузетне важности за друштво;

б) држава уговорница ће то урадити благовремено и на јасан и транспарентан начин;

ц) држава уговорница ће одредити да ли ће ови догађаји бити доступни путем потпуног или делимичног директног преноса, или тамо где је потребно или погодно из објективних разлога који су од јавног интереса, потпуног или делимичног накнадног преноса;

д) мере које предузме држава уговорница која саставља листу ће бити сразмерне и довољно детаљне да омогуће другим државама уговорницама да предузму мере споменуте у овом ставу;

е) држава уговорница која саставља листу ће о листи, и о одговарајућим законским мерама обавестити Стални комитет, у временском року који одреди Стални комитет;

ф) мере које предузима држава уговорница која саставља листу, биће у оквиру ограничења смерница Сталног комитета споменутог у ставу 3, а Стални комитет мора претходно да да позитивно мишљење о мерама.

Мере засноване на овом ставу односиће се само на оне догађаје објављене од стране Сталног комитета у годишњој листи поменутој у ставу 3. и на она ексклузивна права стечена након ступања на снагу Протокола о изменама и допунама Конвенције.

3. Једном годишње Стални комитет ће:

а) објављивати интегралну листу наведених догађаја и одговарајућих законских мера достављених од стране држава уговорница у складу са ставом 2.е);

б) саставити смернице које треба да усвоји већина од три четвртине чланова заједно са захтевима наведеним у ставу 2.а) до е), да би се избегле несагласности у примени овог члана и одговарајућих одредаба Европске заједнице.

Члан 10. – Културни циљеви

1. Свака држава уговорница са чије се територије емитује програм ће осигурати, када је изводљиво, и одговарајућим средствима, да радиодифузна организација под њеном јурисдикцијом резервише за европска остварења пропорционално већи део свога времена емитовања, изузимајући време предвиђено за вести, спортске догађаје, игре, рекламно оглашавање, телетекст услуге и теле-шопинг. Овакав однос, имајући у виду обавезе које радиодифузна организација има према својим гледаоцима у смислу информисања, образовања, културе и забаве, требало би остваривати постепено и на основу одговарајућих критеријума.

2. У случају да у примени претходног става дође до неслагања између државе уговорнице са чије се територије емитује програм и оне која га прима, може се, на захтев једне од држава уговорница, потражити помоћ од Сталног комитета са циљем да он да саветодавно мишљење о том предмету. То неслагање неће бити предмет арбитражног поступка предвиђеног у члану 26.

3. Државе уговорнице се обавезују да заједнички траже, не правећи дискриминацију између радиодифузних организација, најпогодније инструменте и поступке за подршку активности и развоја европске продукције, нарочито у земљама са ниским аудио-визуелним продукцијским капацитетима или са ограниченим језичким подручјем.

4. Државе уговорнице ће обезбедити да радиодифузна организација под њиховом јурисдикцијом не емитује филмска дела изван периода договорених са носиоцима права.

Члан 10. бис – Плурализам медија (2)

Државе уговорнице ће, у духу сарадње и међусобне помоћи која је у основи ове Конвенције, настојати да избегну да услуге емитовања или реемитовања програм од стране радиодифузне организације или било ког другог правног или физичког лица под њиховом јурисдикцијом у смислу члана 3, угрозе плурализам медија.

ГЛАВА III – ОГЛАШАВАЊЕ И ТЕЛЕ-ШОПИНГ (3)

Члан 11. – Општи стандарди (1)

1. Оглашавање и теле-шопинг ће бити фер и поштено.
2. Оглашавање и теле-шопинг неће доводити у заблуду и неће штетити интересима потрошача.
3. Оглашавање и теле-шопинг упућени деци, или који користе децу, ће избегавати све што би могло да нашкоди њиховим интересима и имаће обзира према њиховој посебној осетљивости.
4. Теле-шопинг неће наводити малолетнике на уговарање продаје или изнајмљивања роба и услуга.
5. Оглашавач неће вршити било какав уреднички утицај на садржај програма.

Члан 12. – Трајање (1)

1. Време трајања теле-шопинг спотова, рекламних спотова и других облика оглашавања, са изузетком теле-шопинг излога у смислу става 3, неће прелазити

20% времена дневног емитовања. Време емитовања рекламних спотова неће прелазити 15% времена дневног емитовања.

2. Време трајања рекламних спотова и теле-шоппинг спотова у току период од једног сата неће прелазити 20%.

3. Излози намењени теле-шоппинг програмима који се емитују у оквиру програмских услуга које нису искључиво намењене за теле-шоппинг, биће у најмањем непрекидном трајању од 15 минута. Максималан број излога дневно биће осам. Њихово укупно трајање неће прелазити три сата дневно. Морају бити јасно препознатљиви на основу оптичких и акустичких средстава.

4. За потребе овога члана, оглашавање неће укључивати:

– саопштења која радиодифузна организација даје у вези са својим сопственим програмима и помоћни производи који директно произилазе из тих програма,

– саопштења од јавног интереса и позиви за добротворне акције чије се емитовање не наплаћује.

Члан 13. – Облик и представљање

1. Оглашавање и теле-шоппинг ће бити јасно препознатљиви и уочљиво одвојени од других делова програма путем оптичких и/или акустичких средстава. У начелу, рекламни и теле-шоппинг спотови ће се емитовати у блоковима.

2. У оглашавању и теле-шоппингу се неће користити технике које делују на подсвест.

3. Прикривено оглашавање и теле-шоппинг неће бити дозвољени, нарочито када се ради о приказивању производа и услуга у програмима у рекламне сврхе.

4. У оглашавању или теле-шоппингу се неће појављивати, визуелно или вербално, особе које редовно презентирају вести или политичке догађаје.

Члан 14. – Уметање реклама и теле-шоппинга (1)

1. Оглашавање и теле-шоппинг треба уметати између програма. Под условом да су испуњени услови садржани у ставовима од 1. до 5. овог члана, оглашавање и телешоппинг се такође могу уметати у току програма на такав начин да се не наноси штета целовитости и вредности програма и правима носилаца власничких права.

2. У програмима који се састоје од самосталних делова, или у спортским програмима и догађајима и представама сличне структуре који садрже паузе у

емитовању, рекламни и теле-шоупинг спотови се могу уметати само између делова или током пауза.

3. Пренос аудиовизуелних остварења као што су играни филмови и телевизијски филмови (изузимајући серије, серијале, забавне и документарне програме), под условом да је време предвиђено за њихово трајање више од четрдесет пет минута, може бити прекинут једном по истеку сваког целовитог периода од четрдесет пет минута. Даље прекидање је дозвољено уколико је време предвиђено за њихово трајање најмање двадесет минута дуже од два или више целовитих периода од четрдесет пет минута.

4. Тамо где се програми, осим оних који су покривени ставом 2, прекидају рекламним или теле-шоупинг спотовима, треба да протекне период од најмање двадесет минута између сваке узастопне паузе за оглашавање или теле-шоупинг у оквиру програма.

5. Оглашавање и теле-шоупинг се неће уметати ни у један пренос верских служби. Вести и програми о текућим догађајима, документарни програми, верски програми, и програми за децу, када им је предвиђено време трајања мање од тридесет минута, неће се прекидати рекламним или теле-шоупинг спотовима. Уколико им је предвиђено време трајања тридесет минута или дуже, примењиваће се одредбе из претходних ставова.

Члан 15. – Оглашавање и теле-шоупинг одређених производа (3)(1)

1. Оглашавање и теле-шоупинг дуванских производа неће бити дозвољени.
2. Оглашавање и теле-шоупинг алкохолних пића свих врста ће бити у складу са следећим правилима:
 - а) неће бити упућени посебно малолетницима и нико у огласима или теле-шоупингу ко се доводи у везу са алкохолним пићима не сме да делује као малолетник;
 - б) неће доводити у везу трошење алкохола са физичком способношћу или вожњом;
 - ц) неће тврдити да алкохол има терапијска својства или да је стимуланс, седатив или средство за решавање проблема;
 - д) неће охрабривати неумерено трошење алкохола нити представљати апстиненци-ју и умереност у негативном светлу;
 - е) неће стављати непотребан нагласак на садржај алкохола у пићима.

3. Неће бити дозвољено рекламирање лекова или медицинских третмана који се у држави уговорници са чије се територије емитује програм могу прибавити само на лекарски рецепт.
4. Рекламирање свих других лекова или медицинских третмана ће бити јасно препознатљиво као такво, поштено, искрено и подложно провери, и биће у складу захтевима заштите појединца од штетних последица.
5. Теле-шопинг за лекове и медицинске третмане се неће дозвољавати.

Члан 16. – Оглашавање и теле-шопинг посебно усмерени на само једну државу уговорницу (1)

1. У циљу избегавања поремећаја у конкуренцији и угрожавања телевизијског система државе уговорнице, оглашавање и теле-шопинг који су посебно и уз одређену учесталост усмерени на публику у само једној држави уговорници која није држава уговорница са чије се територије емитује програм, неће заобићи правила оглашавања и теле-шопинга која постоје у дотичној држави уговорници.
2. Одредбе из претходног става се неће примењивати када:

а) споменута правила праве разлику између оглашавања и теле-шопинга које преноси радиодифузна организација под јурисдикцијом те државе уговорнице и оглашавања и теле-шопинга које преноси радиодифузна организација или било које правно или ризичко лице под јурисдикцијом друге државе уговорнице,

или

б) дотичне државе уговорнице потпишу билатералне или мултилатералне уговоре у овој области.

ГЛАВА IV – СПОНЗОРСТВО

Члан 17. – Општи стандарди

1. Када су програм или серија програма спонзорисани у целини или делимично, јасно ће бити означени као такви, одговарајућим напоменама на почетку и/или крају тих програма.
2. На садржај или време преноса спонзорисаних програма ни под каквим околностима не може утицати спонзор на такав начин да наруши одговорност и уредничку независност радиодифузне организације у погледу програма.
3. Спонзорисани програми неће подстицати продају, куповину или изнајмљивање производа или услуга спонзора или неке треће стране, нарочито не емитовањем, у

току програма, посебних промотивних порука које се односе на те производе и услуге.

Члан 18. – Забрањено спонзорство (1)

1. Програме не могу спонзорисати физичка или правна лица чија је основна делатност производња или продаја производа, или пружање услуга, чији су оглашавање и теле-шопинг забрањени на основу члана 15.

2. Предузећа чија делатност обухвата, *inter alia*, производњу или продају лекова и медицинских третмана могу да спонзоришу програме промовисањем имена, заштитног знака, имица или делатности предузећа, уз изузеће било каквих порука у погледу лекова или нарочитих медицинских третмана који су доступни само уз лекарски рецепт у држави уговорници која врши емитовање.

3. Неће се дозвољавати спонзорисање вести и програма о текућим догађајима.

ГЛАВА IV бис – ПРОГРАМСКЕ УСЛУГЕ ИСКЉУЧИВО ПОСВЕЋЕ-НЕ СОПСТВЕНОЈ ПРОМОЦИЈИ ИЛИ ТЕЛЕШОПИНГУ (4)

Члан 18. бис – Програмске услуге искључиво посвећене сопственој промоцији

1. Одредбе ове Конвенције ће се примењивати *mutatis mutandis* на програмске услуге искључиво посвећене сопственој промоцији.

2. Други облици оглашавања у погледу тих услуга биће дозвољени у оквиру ограничења постављених у члану 12. ставу 1. Члан 12. став 2. се неће примењивати.

ГЛАВА V – УЗАЈАМНА ПОМОЋ

Члан 19. – Сарадња између држава уговорница

1. Државе уговорнице се обавезују на пружање узајамне помоћи у циљу имплементације ове Конвенције.

2. У том циљу:

а) свака држава уговорница ће одредити један или више органа власти, чије ће име и адресу саопштити Генералном секретару Савета Европе приликом полагања свога документа о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању,

б) свака држава уговорница која је одредила више од једног органа власти ће навести приликом саопштења из под-става а) надлежност сваког органа власти.

3. Орган власти одређен од стране државе уговорнице ће:

а) пружати информације предвиђене у члану 6. став 2, ове Конвенције;

б) пружати информације, на захтев органа власти одређеног од стране друге државе уговорнице, о домаћем праву и пракси у областима покривеним овом Конвенцијом;

ц) сарађивати са органима власти одређеним од стране других држава уговорница кад год је то потребно, а нарочито када би то повећало ефикасност мера предузетих у циљу имплементације ове Конвенције;

д) размотрити сваку потешкоћу која настане применом ове Конвенције на коју јој скрене пажњу неки орган власти који је одредила друга држава уговорница.

ГЛАВА VI – СТАЛНИ КОМИТЕТ

Члан 20. – Стални комитет (1)

1. За потребе ове Конвенције, успоставиће се Стални комитет.

2. Свака држава уговорница може бити представљена у Сталном комитету са једним или више делегата. Свака делегација ће имати један глас. У оквиру своје надлежности, Европска заједница ће остваривати своје право гласа са бројем гласова који је једнак броју њених држава чланица које су уговорнице ове Конвенције; Европска заједница неће остваривати своје право гласа у случајевима када поменуће државе чланице остварују своје право гласа, и обрнуто.

3. Свака држава наведена у члану 29. став 1. која није држава уговорница ове Конвенције може да буде представљена у Сталном комитету са посматрачем.

4. Стални комитет може да затражи савет стручњака у циљу извршавања својих функција. Он може, на своју иницијативу или на захтев датог тела, да позове било које међународно или национално, владино или невладино тело са техничким квалификацијама за област коју покрива ова Конвенција да буде представљено путем посматрача на једном или на делу једног од његових састанака.

5. Седнице Сталног комитета ће сазивати Генерални секретар Савета Европе. комитет ће своју прву седницу одржати у року од шест месеци од дана када Конвенција ступи на снагу. Потом ће заседати када то затражи једна трећина држава уговорница или Комитет министара Савета Европе, или на иницијативу Генералног секретара Савета Европе у складу са одредбама члана 23. став 2, или на

захтев једне или више држава уговорница у складу са одредбама чланова 21. под-став ц) и 25. став 2.

6. Већина држава уговорница чини кворум за одржавање седница Сталног комитета.

7. У складу са одредбама члана 9. бис, став 3.б), и члана 23. став 3, одлуке Сталног комитета доносиће се трочетвртинском већином присутних чланова.

8. У складу са одредбама ове Конвенције, Стални комитет ће донети свој пословник.

Члан 21. – Функције Сталног комитета (1)

1. Стални комитет ће бити одговоран за праћење примене ове Конвенције. Он може:

а) давати државама уговорницама препоруке у вези са применом ове Конвенције;

б) предлагати све потребне измене ове Конвенције и размотрити оне које су предложене у складу са одредбама члана 23;

ц) размотрити, на захтев једне или више држава уговорница, питања везана за тумачење Конвенције;

д) уложити све напоре да осигура пријатељско решење свих тешкоћа које су му предочене у складу са одредбама члана 25;

е) давати препоруке Комитету министара у вези са државама које нису наведене у члану 29. став 1. да се позову да приступе овој Конвенцији.

ф) давати мишљење о злоупотреби права предвиђених у члану 24. бис, став 2.ц).

2. Поред тога, Стални комитет ће:

а) саставити смернице поменуте у члану 9. бис, став 3.б) у циљу избегавања разлика између примене правила ове Конвенције која се односе на приступ јавности догађајима од изузетног значаја за друштво и одговарајућих мера Европске заједнице;

б) давати мишљење о мерама које су предузеле државе уговорнице које су саставиле листу националних и ненанционалних догађаја које те државе уговорнице сматрају од велике важности за друштво у складу са чланом 9. бис, став 2;

ц) објављивати једном годишње интегралну листу наведених догађаја и одговарајућих мера које достављају државе уговорнице у складу са чланом 9. бис, став 2е).

Члан 22. – Извештаји Сталног комитета

Након сваке седнице, Стални комитет ће државама уговорницама и Комитету министара Савета Европе проследити извештај о својим расправама и свим донетим одлукама.

ГЛАВА VII – АМАНДМАНИ

Члан 23. – Амандмани (1)

1. Свака држава уговорница може поднети амандман на Конвенцију.
2. О сваком предлогу амандмана биће обавештен Генерални секретар Савета Европе који ће га проследити државама чланицама Савета Европе, другим државама уговорницама Европске конвенције о култури, Европској заједници, и свакој држави која није чланица, а која је приступила или је позвана да приступи овој Конвенцији у складу са одредбама члана 30. Генерални секретар Савета Европе ће сазвати седницу Сталног комитета најраније по истеку периода од два месеца од достављања предлога.
3. Стални комитет ће размотрити сваки предложени амандман и поднеће Комитету министара на усвајање текст који усвоје три четвртине чланица Сталног комитета. Након његовог одобрења, текст ће бити прослеђен државама уговорницама на прихватање.
4. Амандман ће ступити на снагу тридесетог дана од дана када све потписнице обавесте генералног секретара о његовом прихватању.
5. Комитет министара, међутим, може по консултацији са Сталним комитетом, да одлучи да ће одређени амандман ступити на снагу по истеку периода од две године од датума када је отворен за прихватање, осим уколико држава уговорница није дала приговор Генералном секретару Савета Европе о ступању на снагу тог амандмана. Уколико је такав приговор достављен, амандман ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи за датумом када је држава уговорница Конвенције која је доставила приговор депоновала свој инструмент о прихватању код генералног секретара Савета Европе.
6. Уколико је амандман одобрен од стране Комитета министара, али још није ступио на снагу у складу са ставовима 4. или 5, држава или Европска заједница не могу изразити своју сагласност да прихватају обавезе Конвенције, а да истовремено не прихвате и амандман.

ГЛАВА VIII – НАВОДНА КРШЕЊА КОНВЕНЦИЈЕ

Члан 24. – Наводна кршења Конвенције

1. Када нека држава уговорница установи да је дошло до кршења Конвенције, она ће о наводном кршењу обавестити државу уговорницу која врши емитовање и те две државе уговорнице ће настојати да превазиђу потешкоће на основу одредаба чланова 19, 25. и 26.

2. Ако је наводно кршење очигледне, озбиљне и тешке природе и покреће важна јавна питања, а тиче се члана 7, ставови 1. или 2, чланова 12, 13, став 1, прва реченица, чланова 14. или 15, ставови 1. или 3, и ако се настави још две недеље након обавештења, држава уговорница која врши пријем може привремено да обустави реемитовање инкриминисане програмске услуге.

3. У свим осталим случајевима наводног кршења, са изузетком оних који су предвиђени чланом 4, држава уговорница која врши пријем може привремено да обустави реемитовање инкриминисане програмске услуге осам месеци након саопштења, уколико наводно кршење и даље траје.

4. Привремена обустава реемитовања неће бити дозвољена у случају наводних кршења члана 7. став 3. и чланова 8, 9. или 10.

Члан 24. бис – Наводна злоупотреба права датих овом Конвенцијом (2)

1. Када је програмска услуга радиодифузне организације у потпуности или углавном усмерена на територију државе уговорнице која није она под чију јурисдикцију спада дотична радиодифузна организација ("државе уговорнице која врши пријем"), а радиодифузна организација је основана у циљу избегавања закона у областима које су покривене Конвенцијом који би се односили на њу да се налазила под јурисдикцијом те друге државе уговорнице, то ће представљати злоупотребу права.

2. Ако нека држава уговорница посегне за злоупотребом права, примењиваће се следећи поступак:

а) државе уговорнице о којима је реч ће настојати да постигну пријатељско решење;

б) ако у року од три месеца то не успеју, држава уговорница која врши пријем ће предмет проследити на решавање Сталном комитету;

ц) пошто чује ставове држава уговорница које су у питању, Стални комитет ће, у року од шест месеци од дана кад му је предмет упућен на разматрање, дати

мишљење о томе да ли је дошло до злоупотребе права и обавестити о томе државе уговорнице на које се то односи.

3. Уколико је Стални комитет закључио да је дошло до злоупотребе права, држава уговорница у оквиру чије јурисдикције се налази радиодифузна организација предузеће одговарајуће мере да исправи злоупотребу права и обавестиће Стални комитет о тим мерама.

4. Уколико држава уговорница, под чијом јурисдикцијом се сматра да се налази радиодифузна организација, не предузме мере наведене у ставу 3. у року од шест месеци, државе уговорнице које су у питању ће покренути арбитражни поступак предвиђен у члану 26. став 2, и додатку Конвенције.

5. Држава уговорница која врши пријем неће предузимати никакве мере против програмске услуге о којој је реч док се не оконча арбитражни поступак.

6. Све мере предложене или предузете на основу овога члана морају да буду у складу са чланом 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

ГЛАВА IX – РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 25. – Мирење

1. У случају тешкоћа које настану приликом примене ове Конвенције, заинтересоване стране ће се трудити да постигну пријатељско решење.

2. Ако се ниједна од заинтересованих страна не противи, Стални комитет може да испита случај, стављајући се на располагање заинтересованим странама да би се постигло задовољавајуће решење у што краћем року, а када је то подесно, може да да и саветодавно мишљење о том предмету.

3. Свака заинтересована страна се обавезује да, без одлагања, стави на располагање Сталном комитету све потребне информације и средства потребна за извршење његових функција према претходном ставу.

Члан 26. – Арбитража

1. Ако заинтересоване стране не могу да реше спор у складу са одредбама члана 25, могу га, на основу заједничког споразума, поднети на арбитражу, чији је поступак одређен у додатку ове Конвенције. Ако не постигну такав споразум у року од шест месеци од првог захтева за покретање поступка мирења, спор се може поднети на арбитражу на захтев само једне стране.

2. Свака држава уговорница може, у било које време, да изјави да примену арбитражног поступка предвиђеног у додатку ове Конвенције признаје као

обавезујућу, *ipso facto*, и без посебног споразума у погледу прихватања исте обавезе од стране било које друге државе уговорнице.

ГЛАВА X – ДРУГИ МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ И УНУТРАШЊЕ ЗАКОНОДАВСТВО ДРЖАВА УГОВОРНИЦА

Члан 27. – Други међународни уговори и споразуми (1)

1. У својим међусобним односима, државе уговорнице које су чланице Европске заједнице ће примењивати правила Заједнице и према томе неће примењивати правила која произилазе из ове Конвенције, осим у случајевима када Заједница нема правило којим би се уредио неки одређени предмет.

2. Ништа унутар ове Конвенције неће спречити државе уговорнице да закључују међународне уговоре којима се допуњују или развијају њене одредбе или проширује поље њихове примене.

3. У случају билатералних уговора, ова Конвенција неће замењивати права и обавезе држава уговорница које произилазе из таквих уговора, а које не утичу на уживање права или извршавање обавеза других држава уговорница према овој Конвенцији.

Члан 28. – Однос између Конвенције и унутрашњег законодавства држава уговорница (1)

Ниједна одредба ове Конвенције неће спречити државе уговорнице да примењују строжија или детаљнија правила од оних која су предвиђена овом Конвенцијом за програмске услуге које емитује радиодифузна организација под њиховом јурисдикцијом, у оквиру значења члана 5.

ГЛАВА XI – ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29. – Потписивање и ступање на снагу (1)

1. Конвенција ће бити отворена за потписивање од стране држава чланица Савета Европе и других држава уговорница Европске конвенције о култури, и од стране Европске заједнице. Она подлеже ратификацији, прихватању или одобрењу. Инструменти ратификације, прихватања или одобрења ће бити депоновани код Генералног секретара Савета Европе.

2. Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи након истека периода од три месеца од дана када седам држава, од којих најмање пет држава чланица Савета Европе, буде изразило свој пристанак да буду везане овом Конвенцијом у складу са одредбама претходног става.

3. Држава може, у тренутку потписивања или било којег каснијег дана пре ступања на снагу Конвенције за ту државу, да изјави да ће Конвенцију примењивати на привременој основи.

4. За сваку државу поменути у ставу 1, или за Европску заједницу, која накнадно изрази свој пристанак да буде њоме везана, ова Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи након истека период од три месеца од дана депоновања инструмената ратификације, прихватања и одобрења.

Члан 30. – Приступање држава које нису чланице

1. По ступању на снагу Конвенције, Комитет министара Савета Европе, након консултације са државама уговорницама може да позове било коју другу државу да приступи овој Конвенцији на основу одлуке донете од стране већине предвиђене у члану 20.д. Статута Савета Европе и једногласном одлуком представника држава уговорница који имају право да заседају у Комитету.

2. За сваку државу која јој приступи, Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи након истека периода од три месеца од дана депоновања инструмената ратификације, прихватања и одобрења.

Члан 31. – Територијална примена

1. Свака држава може, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмената ратификације, прихватања, одобрења или приступања, да наведе територију или територије на којима ће се ова Конвенција примењивати.

2. Свака држава може, било ког каснијег датума, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, да прошири примену ове Конвенције на сваку другу територију наведену у изјави. У погледу такве територије, Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи по истеку период од три месеца од дана пријема такве изјаве од стране генералног секретара.

3. Свака изјава дата на основу претходна два става, у вези са било којом територијом наведеном у изјави, може бити повучена путем писаног обавештења упућеног генералном секретару. Повлачење ће имати дејство од првог дана у месецу који следи по истеку период од шест месеци од датума пријема писаног обавештења од стране генералног секретара.

Члан 32. – Резерве

1. У тренутку потписивања или приликом депоновања инструмената ратификације, прихватања, одобрења или приступања, свака држава може да изјави да задржава право да се, у мери у којој нису сагласне са њеним унутрашњим правом, успротиви реемитовању на својој територији програмских услуга које

садрже рекламне огласе за алкохолна пића у складу са правилима предвиђеним у члану 15. став 2. ове Конвенције.

Ниједна друга резерва није дозвољена.

2. На резерву дату у складу са претходним ставом не може се ставити примедба.
3. Свака држава уговорница која стави резерву на основу става 1. може је повући у целини или делимично на основу обавештења упућеног генералном секретару Савета Европе. Повлачење ће ступити на снагу на дан пријема таквог обавештења од стране генералног секретара.
4. Држава уговорница која стави резерву на основу става 1. не може да захтева примену те одредбе од стране било које друге државе уговорнице; може, међутим, ако је њено задржавање права делимично или условно, да захтева примену те одредбе у мери у којој ју је сама прихватила.

Члан 33. – Отказивање

1. Свака држава уговорница може, у било које доба, отказати Конвенцију на основу писаног обавештења упућеног генералном секретару Савета Европе.
2. Отказивање ће ступити на снагу првог дана у месецу који следи по истеку периода од шест месеци од дана пријема таквог обавештења од стране генералног секретара.

Члан 34. – Обавештења (1)

Генерални секретар Савета Европе ће обавестити државе чланице Савета Европе, и друге државе уговорнице Европске конвенције о култури, Европску заједницу и сваку државу која је приступила, или је позвана да приступи Конвенцији о:

- а) сваком потписивању
- б) депоновању сваког инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања;
- ц) сваком датуму ступања на снагу ове Конвенције у складу са одредбама чланова 29, 30. и 31;
- д) сваком извештају састављеном у складу са одредбама члана 22;
- е) сваком другом чину, изјави, обавештењу или саопштењу у вези са овом Конвенцијом.

У потврду тога су доле потписани, за то прописно овлашћени, потписали ову Конвенцију.

Састављено у Стразбуру, 5. маја 1989, на енглеском и француском, при чему су оба текста подједнако веродостојна, у једном примерку који ће бити депонован у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити оверене копије свакој држави чланици Савета Европе, другим државама уговорницама Европске конвенције о култури, Европској заједници, као и свакој држави која је позвана да приступи овој Конвенцији. (1)

ДОДАТАК

Арбитража

1. О захтеву за арбитражу ће бити обавештен генерални секретар Савета Европе. Захтев ће укључивати име друге стране у спору и предмет спора. Генерални секретар ће проследити тако примљену информацију свим државама уговорницама Конвенције.

2. У случају спора између две државе уговорнице од којих је једна држава чланица Европске заједнице, која је и сама држава уговорница, захтев за арбитражу ће бити упућен и држави чланици и Заједници, које ће заједно обавестити генералног секретара у року од месец дана од пријема захтева, да ли ће држава чланица или Заједница, или и држава чланица и Заједница заједно, бити страна у спору. У одсуству таквог обавештења у датом временском року, сматраће се да су држава чланица и Заједница једна те иста страна у спору за потребе примене одредаба које одређују оснивање и поступак арбитражног суда. Исто ће се примењивати и у случају када држава чланица и Заједница заједнички наступају као страна у спору. У случајевима предвиђеним овим ставом, временски рок од једног месеца предвиђен у првој реченици става 4. биће продужен на два месеца.

3. Арбитражни суд ће се састојати од три члана: свака од страна у спору ће одредити по једног арбитра; два арбитра тако постављена ће на основу заједничког договора одредити трећег арбитра који ће бити председник арбитражног суда. Овај последњи неће бити држављанин ниједне стране у спору, нити ће имати стално пребивалиште на територији било које стране у спору, нити ће бити запослен од било које од њих, нити бити у неком другом својству умешан у спор.

4. Ако једна од страна није одредила арбитра у року од месец дана након саопштења захтева од стране генералног секретара Савета Европе, њега ће на захтев друге стране одредити председник Европског суда за људска права у року од следећих месец дана. У случају спречености председника Суда, или ако је он држављанин једне од страна у спору, именоване ће извршити потпредседник Суда

или по положају највиши судија овог Суда, који је на располагању и није држављанин ни једне од страна у спору. Исти поступак ће се применити ако, у року од месец дана након именовања другог арбитра не буде изабран председник арбитражног суда.

5. Одредбе ставова 3. и 4. ће се применити, према случају, ради попуњавања сваког празног места.

6. Две или више страна које споразумно утврде да имају заједнички интерес, заједнички именују једног арбитра.

7. Стране у спору и Стални комитет ће пружити арбитражном суду све што је потребно за ефикасно вођење поступка.

8. Арбитражни суд ће донети свој пословник. Његове одлуке ће се доносити већином гласова. Пресуда ће бити коначна и обавезујућа.

9. Пресуда арбитражног суда ће бити достављена генералном секретару Савета Европе који ће је саопштити свим државама уговорницама Конвенције.

10. Свака страна у спору ће сносити трошкове арбитра ког је именovala; стране ће подједнако делити трошкове другог арбитра, као и друге трошкове произашле из арбитражног поступка.

Напомене:

(1) Текст измењен у складу са одредбама Протокола (ЕТС бр. 171).

(2) Члан додат у складу са одредбама Протокола (ЕТС бр. 171).

(3) Наслов измењен у складу са одредбама Протокола (ЕТС бр. 171).

(4) Глава додата у складу са одредбама Протокола (ЕТС бр. 171).